

Sic (x) Horatius ventos animas Thracias vocat. 4. pro aëre. §. per
Synechd. partis pro toto hominem denotat, cuius exemplum
habes in hoc (z.)

namque
*Plotius & Varius Sinuessa Virgiliusque
Occurrunt: anima, quales neque condidiores
Terratulit, neque quis me sit devinctior alter.*

Eodem modo loquitur S. Scriptura (α) πάντα ψυχὴ εξσοίως ὑ-
μογενέσιδω. 6.) tandem corporis animati alteram partem es-
sentialem dicit, quo in (β) respectu hoc loco adhibetur. Sunt
quidem præterea significations aliæ, sed minus principales,
quas in lectione bonorum Auctorum & Lexicographorum ob-
viam habemus.

§. 3. Variis etiam nominibus aliis gaudet anima, ut
quando vocatur Intellectus seu νοητικὴ à prima & primaria sua
facultata, quæ νῆστος hoc est mens dici solet. Quo loco & hoc no-
tandum ψυχὴν νοητικὴν non raro (γ) & ab aliis Philosophis, & ab
eorum Principe νῆστος absolute dici, hoc est mentem seu intelle-
ctum, parvo inter latinas voces discrimine, quo animam à men-
te discernunt, quod ea respiciat infera, nimirum corpus & ope-
ra ejus, mens supera seil. intelligibilia; quin etiam sicut mens
nunc pro toto, nunc pro parte accipitur, ita etiam intellectus,
cujus utriusque in hoc eadem ratio videtur; ut testimonium ha-
bes (δ) in hoc: τοῦτο δὲ καὶ τῆς γεωργίκης δυνάμεως οὐδέπω
φανερόν. αλλ' εἰκα ψυχὴς γένεται ἐπερνείναι· καὶ τῷ μόνῳ θύ-
μῳ ξεχεταῖ χωρίζεσθαι οὐδέπω τὸ αἴδιον τῷ φιλοτῷ. Dicitur quoq;
anima Rationalis, & absolute ratio; nec inconvenienter. 1. quia
homo ita rationis compos est, ut eam sibi soli vendicet. 2. qui a
beneficio rationis varia dona, capacitatem disciplinarum, virtu-

tum
(x) lib. 14. Od. XII. (z) Hor. lib. 1. Serm. Sat. 5. (α) Rom. 13. v. 1. & 2.

(β) B. Zeisold. in Anthropol. disput. 5. artic. 2. Punct. 2. §. 43.

(γ) vid. id. loc. §. 47. videatur ipse Picol. lib. de rerum definit. p.

49. quem citat B. Autor & Praeceptor noster. (δ) Arist. lib. 2. de
Anim. c. 2. t. 21. & lib. 3. de Anim. c. 4. t. 7. lib. 2. de generat. a-
nim. c. 3. lib. 1. de Anim. ext. 34. & 65.